

[Strøm.]

samme Forhold, i hvilket der er stillet Beløb til Raadighed for Kommunerne til Fordeling af Oksekød ved § 1, Stk. 2, i Lov Nr. 457 af 22. December 1939. Der er her Tale om som Fordelingsgrundlag at anvende Kommunernes samlede Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1938 til 31. Marts 1939 til Kommnehjælp, Fattighjælp, de i Forsorogslovens Kapitel XVI. omhandlede Børnebidrag samt til Alders- og Invaliderentyndere, og ingen Kommune kan erholde et større Beløb refunderet end den faktiske Udgift, den har haft til Fordelingen. — Da der vel kan være Kommuner, som paa Grund af de ændrede økonomiske Forhold forholdsvis vil faa for lidt til Uddelingen efter de førnævnte Fordelingsregler, stilles der et Beløb paa 150 000 Kr. til Raadighed for Socialministeren til Fordeling blandt disse Kommuner, og der vil her være at tage særligt Hensyn til de Kommuner, i hvilke der findes private Opdragelseshjem, Børnesanatorier, Rekreationshjem, Plejehjem o. lign., idet Ændringsforslaget ogsaa modtager disse Institutioner under Uddelingen.

I § 2, 1ste Stykke, foreslaas det, at Socialministeren fastsætter de til Ordningens Gennemførelse fornødne Bestemmelser, og i Stk. 2 gives der Regler for, hvorledes Kommunerne har at forholde sig med Henblik paa det regnskabsmæssige. For Kommunerne er disse Bestemmelser kendt, idet det er de samme, som indeholdes i § 6 i Lov Nr. 457 af 22. December 1939. Ifølge Stk. 3 foranlediger Socialministeren, at de Kommunerne tilkommende Tilskud anvises dem hurtigst muligt efter Lovens Ikrafttræden.

§ 3 fastsætter, at de omhandlede Foranstaltninger ikke medfører Retsvirkninger for dem, der modtager disse Kort.

I § 4 foreslaas det, at der ved Uddelingen af Smørrabatkortene særlig vil være at tage Hensyn til Alders- og Invaliderentyndere, Personer, som modtager Hjælp i Henhold til Forsorogslovens §§ 247 og 248 om Hjælp til kronisk syge, arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasser og dermed økonomisk ligestillede samt Personer, som helt eller delvis modtager deres Underhold af det offentlige Forsørgelsesvæsen.

I § 5 foreslaas det, at en Kommunalbestyrelses Afgørelse af Spørgsmaalet, om, og i bekræftende Fald i hvilket Omfang, der skal ydes en Person Hjælp i Henhold til denne Lov, ikke kan indankes for højere Myndighed. Det er selvfølgelig en stor Beføjelse, der her gives Kommunalbesty-

relserne, dog ikke større end den, de har ved Uddeling af Oksekød, Flæsk o. s. v. Det kan vel ikke helt undgaas, at der en Gang imellem bliver uddelt Kort til Personer, der ikke skulde have dem, eller at andre, der burde have Kort, ikke faa dem tildelt, alt sammen noget, der vil kunne friste til en Klage til en anden Instans end den Myndighed, der foretager Fordelingen. Det er imidlertid min Opfattelse, at Kommunalbestyrelserne i det store og hele har bestræbt sig for at uddele de Kort, der kan uddeles efter bestaaende Lovgivning, paa en saa retfærdig Maade som muligt. Sker der nu og da en Fejl, hvad vel ikke helt kan undgaas, falder Ansvaret vel ogsaa noget paa de Personer, der eventuelt uberettiget modtager Kortene. Jeg tror derfor, at Kommunalbestyrelserne vil bestræbe sig for, at Fordelingen af Smørrabatkortene bliver saa retfærdig som muligt, og at de, hvis der skulde vise sig enkelte Fejl, vil være villige til at rette disse. Det er denne Tillid til Kommunalbestyrelserne, der altsaa giver sig Udtryk i Forslagets § 5.

§ 6 fasttætter visse Straffebestemmelser, og § 7 fastslaar, at Loven ikke skal gælde for Færøerne.

Som allerede nævnt kan jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Søren P. Larsen: Efter den saglige Gennemgang, som Ordføreren har givet Lovforslaget, kan jeg nøjes med at sige, at vi kan tiltræde Lovforslaget i den Affattelse, som det har faaet, og anbefaler det til Vedtagelse, idet vi henstiller til Regeringen at give hurtig Refusion til Kommunerne for de Beløb, der er Tale om.

Skjerbæk: Jeg kan ligeledes anbefale, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, det nu har faaet. Jeg gaar ud fra, at man ved de Retningslinier, Socialministeren skal fastlægge for Uddelingen, ogsaa tager Hensyn til, om der er ydet Smørrabatmærker i Henhold til Handelsministeriets Cirkulære af 24. April 1940, men vi har i Udvalget ment, at det var en Enkelthed, som det tilkom Administrationen at afgøre. Jeg synes, der ved den nye Affattelse er vundet flere Ting: dels at der kun bliver een Uddeling, dels at Kredsen af Personer, der er berettigede til at faa Mærkerne, er angivet paa en mere tilfredsstillende Maade. Jeg takker den højtærede Socialminister, fordi han har taget Hensyn til det særlige Ønske om, at disse Smørrabatmærker ogsaa